

Sygn. akt II KZ 28/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **F. K.**

oskarżonego z art. 296 § 1 i 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 sierpnia 2013 r.,

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego [...] K. [...] Sp. z o.o.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 maja 2013 r.,

sygn. akt X Ka [...], o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku

o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 27 marca 2013 r., sygn. X Ka [...], po rozpoznaniu apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 października 2012 r., sygn. V K [...], przy czym uznał apelację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego za oczywiście bezzasadną. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie był obecny na rozprawie apelacyjnej mimo prawidłowego zawiadomienia o jej terminie. W dniu 9 kwietnia 2013 r. pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nadał w urzędzie pocztowym przesyłkę adresowaną do Sądu Okręgowego w W., zawierającą wnioski o przywrócenie terminu do wystąpienia z wnioskiem o przesłanie mu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Zaskarżonym postanowieniem odmówiono przywrócenia terminu do złożenia wniosku, jako wniesionego po terminie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego podnosząc, że uzasadnił we wniosku, dlaczego nie mógł dokonać w czynności w terminie i wykazał fakt choroby w okresie od 27 marca do 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego znał termin rozprawy, w toku której rozpoznawana miała być jego apelacja, mógł zatem przypuszczać, że w tym dniu zapadnie wyrok w sprawie. Pełnomocnik jest przy tym podmiotem fachowym i nawet biorąc pod uwagę chorobę powinien zadbać o podjęcie stosownych działań, by zachować termin, tym bardziej, że czynność ograniczała się do złożenia jednozdaniowego wniosku, nie wymagała zatem wiedzy specjalnej, a pełnomocnik reprezentował spółkę, w której imieniu, wobec choroby pełnomocnika, wnioski mogły złożyć inne osoby uprawnione do reprezentowania spółki. Podzielić przy tym należy wyrażone w zaskarżonym postanowieniu przekonanie o nienależytym wykazaniu, że pełnomocnik, znalazł się przez ponad siedem dni od ogłoszenia wyroku w takim stanie, że nie mógł zadbać o to, aby stosowny wniosek został złożony. Okres niezdolności do pracy wskazany w zaświadczeniu lekarskim nie obejmuje całego okresu biegu terminu i sąd miał podstawy do takiej, jak w uzasadnieniu postanowienia, oceny wyjaśnień pełnomocnika.

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie jest zasadne i należało orzec o utrzymaniu go w mocy.